

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El símptoma Bauzà

Segueix per la raó que sigui, el govern de José Ramón Bauzà encapçala una autèntica croada contra la llengua a les Illes. Ha liquidat el requisit del català per a accedir a la funció pública i, a la pràctica, ha deixat sense accés als recursos públics tota l'estructura d'entitats i mitjans de comunicació que tenen per finalitat principal la preservació de la llengua a les Balears i a les Pitiüses.

Bauzà s'havia definit sempre com un espanyolista pròxim a les tesis del –marginal– secessionisme lingüístic mallorquí però, malgrat això, en general era percebut com un pragmàtic que defugiria la confrontació ideològica un cop tingués assegurat l'accés al poder. No ha estat així, i ara resulta que, paradoxalment, la gran ofensiva contra la llengua catalana no prové del PP valencià i el seu entorn blaver, sinó que sorgeix d'un angle del mapa lingüístic que tradicionalment sempre havia estat –més o menys– en calma.

Veurem fins on vol arribar Bauzà, que ja ha topat amb una forta resistència des de les entitats i el carrer, que reaccionen amb rotunditat i determinació contra l'amenaça concreta de marginació de la llengua catalana per part de l'administració illenca. A la societat civil li pertoca de defensar la pròpia identitat i dificultar la imposició d'un model que aboca la llengua catalana a una situació subordinada que l'empeny cap a la marginalitat.

Però els governs de l'àrea lingüística també tenen l'obligació moral de donar suport als sectors més conscients i, alhora, de fer pressió política al PP espanyol perquè aturi els atacs contra la llengua que exerceix el seu corresponsal a Palma. El govern català ha de sentir-se especialment preocupat per la situació de la llengua a tots els territoris on es parla, independentment de la situació política i sociolingüística en què es trobi cadascun.

En aquest sentit, hi ha símptomes preocupants que no s'haurien de produir. La xarxa de la Bressola ja ha hagut de tancar un dels seus centres docents –el de Càldegues, a l'Alta Cerdanya– i anunciar que hi pot haver més escoles en perill si perden el suport financer de la Generalitat i els ajuntaments catalans. Això mateix passa al Principat, on algunes de les iniciatives en favor de la llengua s'han hagut de retallar.

En definitiva, el cas de José Ramón Bauzà és un símptoma més que Espanya es dirigeix cap a un futur immediat d'unitarisme. I cal reaccionar-hi.

Als nostres lectors

Mallorca es defensa

Portada conceptual, aquesta setmana. Toni Payà ha sabut sintetitzar en la idea de la diana el dard contra la llengua que significa el bloc de mesures que aplica el govern balear. La societat civil illenca es troba obligada a mobilitzar-se contra el propi govern, en defensa de la identitat que els seus representants posen en perill de manera voluntària i planificada. Per tot això, aquest número d'EL TEMPS va dedicat a reflexionar –i mirar d'entendre– el context polític balear, que produeix mesures estrambòtiques com ara les que pren l'executiu de

José Ramón Bauzà. El dossier és de Miquel Payeras, delegat a Palma.

I aquesta setmana també volem parlar del PSPV, que encara –una vegada més– un congrés de vida o mort.

Salvador Cot